
Studio ModelArt

(Grad kao muzej)

Autori smatraju da se često može reći da je umjetnost zapostavljena i nedovoljno popularizirana, posebno u manjim sredinama i mjestima koja nisu dovoljno turistički posjećena. Da li je krivica u onima koji stvaraju umjetnost, onima koji je predstavljaju ili publici?

Osnovni koncept projekta je stvaranje muzeja na otvorenom. Uz pomoć predloženih panela stvara se prostor za organiziranje projekcija na otvorenom, različita izlaganja, tribine, sajmove, info table, a svakako i za svakodnevno sjedenje i opuštanje. Paneli su obrađeni tako da se po njihovoj površini može pisati školskim kredama što omogućava svakom korisniku da iskaže svoju kreativnost ali i svakodnevno mijenja *postav* na trgu. Omogućavajući ovakve površine dajemo priliku svim kreativnim ljudima da pokažu svoje ideje i talenat.

Predloženi mobilijar oblikovan je u skladu sa postojećom parternom ornamentikom trga i svedenim izrazom arhitekture okolnih objekata, kao i same galerije. Njegova forma stavlja akcenat na sadržaje koji bi se našli na panoima i čina ih da dominiraju prostorom trga.

Studio ModelArt osnovan je 2009. godine u Novom Sadu. Područje djelovanja ove grupe je promišljanje i unapređenje prostora kao mjesta ljudskog života i djelovanja, od nivoa urbanog dizajna do nivoa prostornog planiranja. Naglasak rada je na istraživanju i inovativnosti, eksperimentiranju s materijalima i formom, te stalnom usavršavanju i razvoju. Studio je sudjelovao na većem broju arhitektonskih natječaja, a u okviru studija je nastao veći broj projekata, arhitektonskih instalacija, intervencija u urbanom prostoru i sl. Pored projektiranja, ideja im je promoviranje arhitekture i dizajna kroz izložbe i radionice, kroz teorijska istraživanja, kao i kroz suradnju s drugim strukama i povezivanje arhitekture s graničnim područjima. U suradnji s *Odsjekom za arhitekturu i urbanizam* na *Fakultetu tehničkih nauka* u Novom Sadu, 2011. godine je pokrenut časopis *aa_ (Architectural Approach)*. Članovi studija su

Dejan Mitov, Jelena Čobanović, Slobodan Arsenović i **Krsto Radovanović**, uz veći broj suradnika. Više podataka na: www.modelart.rs.

A 11

(Krugovi života)

Prvo život, zatim prostor i, na kraju, zgrade.

Tako glasi poznata izreka Jan Gehla o pravilnom pristupu uređenju inspirativnog i životnog gradskog prostora. Ali, po svemu sudeći, *Trg Stjepana Radića* u Velikoj Gorici građen je upravo suprotno: *Prvo zgrade, zatim prostor, i tek na kraju, život*. U formalnom smislu, ovaj prostor sadrži sve karakteristike trga — čine ga otvoren prostor okružen kulturnim ustanovama, prodavaonicama, bankama i razidencijalnim objektima. Na njemu se nalaze spomenik, fontana, drveće i brojni urbani mobilijar. No, iz nekog razloga, trg nije ono što bi trebalo biti — centar socijalizacije, nosioc kulturnog i društvenog života lokalne zajednice.

Autori *A11* vjeruju da je moguće udahnuti novi život *trgu Stjepana Radića*. Vjeruju da trg može postati ono što je po svojoj poziciji u urbanoj matrici uvijek trebao biti — stožer ekonomskog i kulturnog boljitka, izvor lokalnog identiteta, ponosa i prepoznatljivost grada i svih njegovih žitelja. Projekt *Krugovi Života* ima za cilj upravo to, da od *trga Stjepana Radića* napravi novi gradski epicentar kulturnog, društvenog i ekonomskog života Velike Gorice.

Kroz mješovitu namjensku strukturu, gradaciju intimnosti prostora, povećanje atraktivnosti i redefiniranje društvene funkcije trga, u postojeći prostorni okvir implamentira se novi program čija je osnovna svrha da inicira cjelodnevno korištenje trga od strane svih grupa stanovnika, uključujući roditelje s djecom, osobe s posebnim potrebama, umirovljenike, đake, studente, posjetitelje i strane turiste, i to tijekom svih godišnjih doba. Naime, u svaki *krug* postavljen je jedan *život*, odnosno jedna od funkcija koje nedostaju trgu da bi postao mjesto okupljanja, druženja i susreta, a ne prazna i pusta površina. Pojedinačni krugovi omogućavaju rekreaciju, intimu, ugodnost, rasonodu, radost, a zajedno, oni formiraju jedan cjelovit organizam, koji bi Velikoj Gorici pružao novi, impulzivni život.

Arhitektonski ured A11 čine Dragan Marković, Danilo Beronja i Lazar Belić, studenti i suradnici u nastavi na *Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu*. *A11* se bavi grafičkim i prostornim oblikovanjem, dizajniranjem interijera i arhitektonskim natječajima.

Dragan Marković (1987.) student je 2. godine doktorskih akademskih studija, suradnik u nastavi na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu od 2009. godine, stipendist Ministarstva prosvete i nauke Republike Srbije, predsjednik Kluba Mladih Arhitekata, član ureda *A11* i *Petokraka*, kao i jedan od osnivača Internet portala *Super_Prostor*.

Danilo Beronja (1991.) je student 3. godine osnovnih akademskih studija, student—demonstrator na *Arhitektonskom fakultetu* u Beogradu od 2012. godine.

Lazar Belić (1991.) student je 3. godine osnovnih akademskih studija, student—demonstrator na *Arhitektonskom fakultetu* u Beogradu od 2012. godine.

Petra Jelaska

(Bez naziva)

Inspiracija za rješenje proizašla je iz promatranja zadane okoline. Autorica je htjela projektirati mobilijar koji neće odudarati i odvrćati pažnju sa samog prostora, a opet će unijeti dašak modernosti, jednostavnosti i mladenaštva.

Pri projektiranju je vodila računa o svim zadanim parametrima, no posebno se fokusirala na ekološki aspekt natječaja. Svaka jedinica je multifunkcionalna, pojednostavljenih oblika, a izvedbeni materijal je reciklirana plastika. Ona je vrlo pogodna za korištenje pri vanjskom uređenju jer je otporna na vanjske uvijete. Postoji i široka paleta boja reciklirane plastike no autorica se odlučila za jednostavne nijanse bež i sive kako bi bila što sličnija postojećim bojama u prostoru. Sjedeća mjesta konstruirana su tako da su višenamjenskaa sjedalo korisniku pruža mogućnost interakcije, on ga okreće, kombinira i sjedi kako želi. Dvije su varijante sjedala, s punim i praznim dnom kako bi zadovoljila potrebu za zelenilom i izložbenim prostorom. Postoje i sjedaća mjesta s mogućnošću odlaganja bicikala. Na oglasnim panelima nalaze se solarne ćelije te je time rasvjeta postignuta sunčevom energijom. Također, drugi važan element je sami oglasni prostor koji pruža mogućnost obavješćavanja o raznim događajima u gradu a datu funkciju čine wi—fi odašiljači.

Ovakav princip omogućava slaganje kako bismo dobili veće povišene površine, primjerice stol, prostor za odlaganje, izlaganje, prodaju no također i za mnogo veće površine poput pozornice.

Petra Jelaska je studentica Studija dizajna u Zagrebu. Završila je preddiplomski studij, smjer industrijski dizajn, te nastavlja s daljnjim školovanjem na spomenutom fakultetu. Uz mentorirane radove na fakultetu, prijavljuje se na natječaje pa su tako njeni radovi bili izlagani u *Muzeju za suvremenu umjetnost* (radionica *RePair*, 2011., rad s kolegicom pod vodstvom Ivane Fabrio), *Danu D* (samostalno, 2011.), HDD—u (natječaj *Bor s nama 2012.*, rad s kolegicom), DA festivalu na Arhitektonskom fakultetu (mentorirani rad, 2012.), na *Izložbi hrvatskog dizajna 1112* u Muzeju za umjetnost i obrt (mentorirani rad, 2012.) te dizajnira postav izložbe *EduZgraf 2011* (grupni rad dizajnerica u suradnji s kustosicama Mihaelom Richter i Ivanom Meštrov).

Mariana Bucat, Jelena Smoljo, Luis Cano Gonzálves

(Occupy VG)

Koncept projekta *Occupy VG* sastoji se od urbanog mobilijara koji je zamišljen kao set fiksnih i mobilnih modula. Fiksni moduli definiraju žarište trga, dok su mobilni moduli složeni tako da ih sami korisnici premještaju. Tako korisnici organiziraju prostor prema vlastitim željama, pa *namještaj* nije gotov fiksiran objekt, već element interakcije, posredovanja i igre. Cilj urbanog mobilijara je da potiče korisnike da se zadržavaju na trgu i intenzivnije ga koriste. Primjenjiv je za razna događanja te modularnost i mobilnost doprinose fleksibilnosti i multivarijabilnim rješenjima.

Urbani mobilijar oponaša uzorak s prozora Doma kulture Galženica te repetitijom u samom mobilijaru dolazi do jasnog vizualnog povezivanja trga i doma kulture. Još je bitnije da dom kulture i sama galerija postanu aktivni korisnici trga; *okupiraju* vanjski prostor za primjerica galerijski vrt, prostor za instalacije, scenu za performanse, predavaonicu i slično.

Mariana Bucat, Jelena Smoljo i Luis Cano Gonzálves su arhitektice iz Splita i Valencije (Španjolska). Tijekom ljeta 2012. godine u Vukovarskoj 5a (Split), jedni odmorom a drugi poslom, zajedno su radili na natjecajima i zabavljali se kao što to rade svi mladi arhitekti.

Aleksandar Pavlović

(Sudar)

Koncept je izgrađen na pretpostavci da mobilijar ne smije opterećivati prostor. Ali jednoličan prostor često je omražen kod prolaznika i stanovnika grada. Rješenje je da ga korisnici prilagode prilici i svojim potrebama. Ovaj projekt je način da se korisnici trga ne osjećaju neugodno, bilo da su sami ili da su u gomili. Sloboda kretanja i upravljanja je glavna komponenta kada je u pitanju naklonjenost prema javnim prostorima.

Ideja se sastoji u pokretnim klupama koje u sebi imaju pregradu koja može poslužiti kao skladišni prostor. Ova premisa je diktirala daljnje komponente projekta.

Potrebni materijali za izradu mobilijara su čelik, drvo (hrastovina) i konzerve. Signalizacija je osmišljena pod premisom da su reklame odbojne. Cilj je bio da se one prikažu kao nešto drugo, nešto što prolaznik zaista želi vidjeti. Poruka koju ne može vidjeti svatko je intimna poruka. Ona se može sakriti u ravnini s tlom. Otuda povod da se reklame zalijepe ili na osvjetljenje ili na sam pod, a korisnici se potiču da zaista obrate pažnju gdje i kako se kreću, što ih može motivirati na dulje zadržavanje na trgu.

Aleksandar Pavlović student je treće godine osnovnih akademskih studija *Arhitektonskog fakulteta Univerziteta u Beogradu*. Do sada je sudjelovao na nekoliko stručnih radionica od kojih su referentnije *Real Presence* i *EASA*. Projekt za natječaj *Slike trga* je njegovo prvo samostalno sudjelovanje na manifestacijama te vrste.

Ivana Banfić i Hana Svatoš—Ražnjević

(Forward)

Smisao ovog projekta bio je osvjestiti kod lokalnog stanovništva funkcionalno postajanje *Trga Stjepana Radića* u Velikoj Gorici, ali i pobuditi interes među potencijalnim posjetiteljima kojih je svakog dana sve više. Velika Gorica danas je, osim zračnog prometa, postala centrom cestovnog prometa i to zbog izgradnje autoputa Zagreb—Sisak što ju je pozicioniralo kao šesti najveći grad u Hrvatskoj. Bitno je napomenuti da je njezin rast uvjetovala blizina grada Zagreba i odlična povezanost.

Tim karakteristikama grad se treba ponositi i isticati ih ne samo kod građana Velike Gorice, nego i potencijalnih turista. Lokalne zanimljivosti, Andautonija i Turopolje treba promovirati kako bi se zainteresirali prolaznici da stanu i razgledaju lokalitete. Bit je da se grad oživi i oplemeni sadržajima kao što je kulturna scena i niz slobodnih aktivnosti u *Pučkom otvorenom učilištu* i *Domu kulture Galženica*, ali čini se da stanovnici grada nisu dovoljno upućeni.

Stoga, želimo da grad pridobi što više posjetitelja i da ne postane samo bezlično stajalište za odmor pri putovanju te da se prostranstvo *Trga* oplemeni novim kulturnim i društvenim sadržajem.

Iz svega navedenog proizašao je koncept ovog projekta koji se samo nadovezuje na promicanje prometne važnosti grada. Cijela signalizacija upravo je izašla iz prometnih znakova, piktograma i ostalih elemenata koji nam omogućuju dobar prohod informacija s jedne do druge krajnje točke. Signalizacija trga doslovce je aplicirana na pod kao što je i u pravoj prometno — cestovnoj infrastrukturi. Time je postignuto minimalno narušavanje već postojećeg *Trga*, ali ga se čini interesantnijim za posjetitelje svih dobi i obrazovanja. Svrha trga nije samo fizičko oblikovanje, nego i funkcionalno. Upravo zato navedenom signalizacijom osvjestili smo: prometnu značajnost grada, bolju upućenost posjetitelja u znamenitosti regije i grada, poveznicu između *Doma kulture Galženica* i *Trga* pomoću informativnih panela također apliciranih na pod, te edukativna igra za najmlađe.

Igra za najmlađe dodatna je aplikacija nastala po uzoru na cestovne znakove i biciklističke trake koje su podijeljene prema periodičkoj i tematskoj kategorizaciji. U igri možemo pročitati razne zanimljivosti o gradu, lokacijama, ali također dobiti percepciju bitnog o prometu u našem svakodnevnom životu. Igra ima svoju posebnu signalizaciju minijaturnih veličina (20 x50 cm) u obliku slova i koja je rasprostranjena po cijelom trgu.

Signalizacija trga dijeli se na primarnu, sekundarnu i tercijarnu.

Primarna signalizacija komunicira lokaciju *Doma kulture* i ona je logički najdominantnija. Sekundarnu čine edukativna igra za najmlađe i aplikacije o znamenitostima regije i grada, te su one manjeg intenziteta. Sekundarne signalizacije omogućuju svoje širenje po trgu sukladno novim zanimljivostima o gradu za koje smatramo da će ih u budućnosti još više bit. Tercijarne aplikacije su zapravo teaseri koji se apliciraju nedaleko od samog *Trga*, a komuniciraju Vašu udaljenost od *Doma kulture Galženica*.

Podsignalizaciju čine i paneli o Galženici koji su oblikovani da budu samostalni ili povezani. Raspoređeni su po cijelom *Trgu*. Oblik panela proizašao je iz znaka za *Dom*, a boje su saturirane i žarke kako bi ih posjetitelji što bolje uočili. Paneli mogu bit manji ili veći, kao i elementi koji mogu biti razdvojeni ili zajedno (modulami).

Signalizacija se može aplicirati na nekoliko načina. Prvi način je isti kao što su nanešeni svi prometni znakovi pozicionirani na asfaltu, a to je nanošenje boje na negativnu matricu. Drugi način je apliciranje samoljepljivih naljepnica na pod koje su vodootporne. Ovaj način može imat nekoliko problema kod realizacije kao što je komplikacija nabavke i naravno njezina skupoća. Stoga tendiramo prvoj opciji koja je trajnija i jeftinija.

Modularni objekti (zelenilo, klupe, pozornica i štandovi) zasnivaju se na funkcionalnim i ekološkim karakteristikama. Svi objekti obučeni su u drvo i moguće ih je sklonit, premjestiti ili povezat jedne s drugima. Smisao je bio pomaknuti granice komunikacije i prilagodit ih čovjekovim potrebama kako bi trg bio i ostao ono što jest, a to je mjesto glavne komunikacije u samom gradu. Već postojeća stabla na trgu nisu micana, nego su samo poboljšana s modularnim teglama u kojima su posađena manja raslinja. Smatramo da zelenilo čini zanimljivu barijeru od prometnice, ali zbog svoje fleksibilnosti može se prilagoditi čovjekovim potrebama.

Trenutna distanca između klupi na trgu čini nam se prevelika jer ne omogućuje socijalizaciju. Čini ih pasivnim i disfunkcionalnim. Stoga smo patentirali modularne klupe koje se mogu sastavljat i pružaju ugodno sjedenje kao i ležanje. Ergonomski su jednako dizajnirane za djecu i odrasle.

Štandovi i pozornica su univerzalni. Oblikovani su minimalistički kako se ne bi suprostavljali eksterijeru, ali svejedno ostaju maksimalno funkcionalni. Štandovi kad nisu u svojoj funkciji mogu bit ploče za crtanje, jer je njihova prednja strana oblikovana od bojanog, kaširanog drveta/ploče. Pozornica se može sklopit i prekriti platnom te tako pasivno biti pozicionirana na trgu ili skladištu.

Zbog svih uvjeta u eksterijeru na koje moduli mogu naići, odlučili smo se za šperploču debljine 18mm i građevinske oplata crne boje iste debljine. Građevinska oplata koristila bi se za prednju stranu štanda koja služi za pisanje proizvoda koji se na tom štandu prodaju. Kad sam štand nije u funkciji, onda oplata poprima funkciju ploče za crtanje na kojoj se djeca mogu izraziti. Nigdje nije zamišljeno da se koristi puno drvo. Unutrašnjost je ispunjena zemljom (zelenilo), metalnom konstrukcijom (pozornica) i prazninom (klupe).

Središnja ideja projekta *The Line* povezana je s idejom *Forward* u svim djelovima osim što strelice u signalizaciji postaju linije veličine oko 2m. Stoga im je i opisni tekst isti.

Hana Svatoš—Ražnjević studentica je 3.godine **BArch** na američkom sveučilištu *Cornell* u državi New York. 2011. godine osvojila je nagradu na natječaju *The Baird Competition* za parkovno uređenje u gradu Binghamptonu, Upstate New York. U svoj staž može ubrojiti *Studio UP* i suradnju na projektu paviljona za 2011 Shenzhen and Hong Kong Bi—City Biennale, staž kod Nikole Bašića u birou *marinaprojekt.doo*, kao i volontiranje za grupu *Numen 2012.* u sklopu instalacije *the Field* za *Dan D.* Od 2011. do 2012. članica je *Cornell University Sustainable Design* te surađuje na projektu *Sustainability Research Facility* unutar dizajna interijera. U skopu studija bavi se dizajnom interijera, produkt dizajnom, te trenutačno ostvaruje *Urban and Regional Studies Minor*.

Ivana Banfić studentica je 3. godine vizualnih komunikacija na Visokoj školi tržišnih komunikacija *Agora*. Ovo joj je 2. nagrada koju je osvojila u svojoj početničkoj karijeri. U travnju 2012. godine osvojila je *Best of a Year Award* pod mentorstvom doc. Marka Koržineka na prestižnom birtanskom natječaju *D&AD 2012* u kategoriji tipografije za brief studia *Output*. Time je gostovala na festivalu *New Blood* u Londonu i dobila poziv za internship u studiju *Magpie*. Sudjelovala je na brojim radionicama kao u struci kao i na *CroPacku* na temu redizajna legendarnog Podravkinog brenda—*Kviki*. U slobodno vrijeme volontira po hrvatskim festivalima kao što su: *Zagreb Dox*, *Zagreb Film festival*, *Festival svjetskog kazališta* i mnogi drugi.

Okvirni troškovnik

* U ovom troškovniku nije uračunat PDV i rad radnika, te je samo obrađena cijena 1 komada

1. Signalizacija

1.1. Iscrtavanje uzdužnih linija po trgu i označavanje asfaltnim lakom/ bojom za 0.5 metara kvadratnih iznosi 15kn.

1.2. Iscrtavanje kvadratnih oblika po asfaltu trga za 0.5 metara kvadratnih iznosi 18 kn. Jedna linija (3m x 0.2m) iznosi 40 kn.

2. Moduli

2.1. Građevinska oplata crne boje 18 mm (0. 25 x 0. 125 m) iznosi 210 kn

2.2. Šperloča debljine 18 mm (0.25 x 0.17m) iznosi 170 kn

2.3. 1 kg zemlje za cvijeće iznosi 3kn

2.4. metalna željezna konstrukcija za pozornicu (8m x 4m x 1m) iznosi 1200 kn

2.5. platno za pozornicu (metar kvadratni) iznosi 50 kn

— Jedan štand iznosi 1350 kn

— Jedna klupa dimenzija 1.6m kubičnih iznosi 2500 kn

— Jedna tegla zelenila 0.6 kubični iznosi 700kn

3. Okvirni rokovi

Nabava materijala 10 dana; izrada matrice za iscrtavanje signalizacije 1 dan; iscrtavanje signalizacije 1 dan; izrada svakog modula (klupa i tegla) 10 komada cca. 7 dana; izrada pozornice 4 dana; izrada štanda 2 dana.

Ukupno 25 dana za izvedbu.

Ivana Banfić i Hana Svatoš—Ražnjević

(The Line)

PRVONAGRAĐENI RAD NA NATJEČAJU SLIKE TRGA

Smisao ovog projekta bio je osvjestiti funkcionalno postajanje *Trga Stjepana Radića* u Velikoj Gorici kod lokalnog stanovništva, ali i pobuditi interes među potencijalnim posjetiteljima kojih je svakog dana sve više. Velika Gorica danas je osim zračnog prometa postala centrom cestovnog prometa i to zbog izgradnje autoputa Zagreb—Sisak što ju je pozicioniralo kao šesti najveći grad u Hrvatskoj. Bitno je napomenuti da je njezin rast uvjetovala blizina grada Zagreba i odlična povezanost.

Tim karakteristikama grad se treba ponositi i isticati ih ne samo kod građana Velike Gorice, nego i potencijalnih turista. Lokalne zanimljivosti, Andautonija i Turopolje treba promovirati kako bi se zainteresirali prolaznici da stanu i razgledaju lokalitete. Bit je da se grad oživi i oplemeni novim sadržajima kao što je već kulturna scena i niz slobodnih aktivnosti u *Pučkom Otvorenom Učilištu* i *Domu kulture Galženica*, ali čini se da stanovnici grada nisu dovoljno upućeni.

Stoga, želimo da grad pridobi što više posjetitelja i da ne postane samo bezlično stajalište za odmor pri putovanju te da se prostranstvo *Trga* oplemeni novim kulturnim i društvenim sadržajem.

Iz svega navedenog proizašao je koncept ovog projekta koji se samo nadovezuje na promicanje prometne važnosti grada. Cijela signalizacija upravo je izašla iz prometnih znakova, piktograma i ostalih elemenata koji nam omogućuju dobar prohod informacija s jedne do druge krajnje točke. Signalizacija trga doslovce je aplicirana na pod kao što je i u pravoj prometno — cestovnoj infrastrukturi. Time je postignuto minimalno narušavanje već postojećeg *Trga*, ali ga se čini interesantnijim za posjetitelje svih dobi i obrazovanja. Svrha trga nije samo fizičko oblikovanje, nego i funkcionalno. Upravo zato navedenom signalizacijom osvjestili smo: prometnu značajnost grada, bolju upućenost posjetitelja u znamenitosti regije i grada, poveznicu između *Doma kulture Galženica* i *Trga* pomoću informativnih panela također apliciranih na pod, te edukativna igra za najmlađe.

Igra za najmlađe dodatna je aplikacija nastala po uzoru na cestovne znakove i biciklističke trake koje su podijeljene prema periodičkoj i tematskoj kategorizaciji. U igri možemo pročitati razne zanimljivosti o gradu, lokacijama, ali također dobiti percepciju bitnog o prometu u našem svakodnevnom životu. Igra ima svoju posebnu signalizaciju minijaturnih veličina (20 x50 cm) u obliku slova i koja je rasprostranjena po cijelom trgu.

Signalizacija trga dijeli se na primarnu, sekundarnu i tercijarnu.

Primarna signalizacija komunicira lokaciju *Doma kulture* i ona je logički najdominantnija. Sekundarnu čine edukativna igra za najmlađe i aplikacije o znamenitostima regije i grada, te su one manjeg intenziteta. Sekundarne signalizacije omogućuju svoje širenje po trgu sukladno novim zanimljivostima o gradu za koje smatramo da će ih u budućnosti još više bit. Tercijarne aplikacije su zapravo teaseri koji se apliciraju nedaleko od samog *Trga*, a komuniciraju Vašu udaljenost od *Doma kulture Galženica*.

Podsignalizaciju čine i paneli o Galženici koji su oblikovani da budu samostalni ili povezani. Raspoređeni su po cijelom *Trgu*. Oblik panela proizašao je iz znaka za *Dom*, a boje su saturirane i žarke kako bi ih posjetitelji što bolje uočili. Paneli mogu bit manji ili veći, kao i elementi koji mogu biti razdvojeni ili zajedno (modulami).

Signalizacija se može aplicirati na nekoliko načina. Prvi način je isti kao što su nanešeni svi prometni znakovi pozicionirani na asfaltu, a to je nanošenje boje na negativnu matricu. Drugi način je apliciranje samoljepljivih naljepnica na pod koje su vodootporne. Ovaj način može imat nekoliko problema kod realizacije kao što je komplikacija nabavke i naravno njezina skupoća. Stoga tendiramo prvoj opciji koja je trajnija i jeftinija.

Modularni objekti (zelenilo, klupe, pozornica i štandovi) zasnivaju se na funkcionalnim i ekološkim karakteristikama. Svi objekti obučeni su u drvo i moguće ih je sklonit, premjestiti ili povezat jedne s drugima. Smisao je bio pomaknuti granice komunikacije i prilagodit ih čovjekovim potrebama kako bi trg bio i ostao ono što jest, a to je mjesto glavne komunikacije u samom gradu. Već postojeća stabla na trgu nisu micana, nego su samo poboljšana s modularnim teglama u kojima su posađena manja raslinja. Smatramo da zelenilo čini zanimljivu barijeru od prometnice, ali zbog svoje fleksibilnosti može se prilagoditi čovjekovim potrebama.

Trenutna distanca između klupi na trgu čini nam se prevelika jer ne omogućuje socijalizaciju. Čini ih pasivnim i disfunkcionalnim. Stoga smo patentirali modularne klupe koje se mogu sastavljat i pružaju ugodno sjedenje kao i ležanje. Ergonomski su jednako dizajnirane za djecu i odrasle.

Štandovi i pozornica su univerzalni. Oblikovani su minimalistički kako se ne bi suprostavljali eksterijeru, ali svejedno ostaju maksimalno funkcionalni. Štandovi kad nisu u svojoj funkciji mogu bit ploče za crtanje, jer je njihova prednja strana oblikovana od bojanog, kaširanog drveta/ploče. Pozornica se može sklopit i prekriti platnom te tako pasivno biti pozicionirana na trgu ili skladištu.

Zbog svih uvjeta u eksterijeru na koje moduli mogu naići, odlučili smo se za šperploču debljine 18mm i građevinske oplata crne boje iste debljine. Građevinska oplata koristila bi se za prednju stranu štanda koja služi za pisanje proizvoda koji se na tom štandu prodaju. Kad sam štand nije u funkciji, onda oplata poprima funkciju ploče za crtanje na kojoj se djeca mogu izraziti. Nigdje nije zamišljeno da se koristi puno drvo. Unutrašnjost je ispunjena zemljom (zelenilo), metalnom konstrukcijom (pozornica) i prazninom (klupe).

Središnja ideja projekta *The Line* povezana je s idejom *Forward* u svim djelovima osim što strelice u signalizaciji postaju linije veličine oko 2m. Naime, poredak signalizacija/strelica je raspoređen tako da je najgušći na području oko Galerije, a najrjeđi najdalje od nje. Sistem funkcionira kao toplo—hladno i vizualno je vrlo atraktivno.

Hana Svatoš—Ražnjević studentica je 3.godine **BArch** na američkom sveučilištu *Cornell* u državi New York. 2011. godine osvojila je nagradu na natječaju *The Baird Competition* za parkovno uređenje u gradu Binghamptonu, Upstate New York. U svoj staž može ubrojiti *Studio UP* i suradnju na projektu paviljona za 2011 Shenzhen and *Hong Kong Bi—City Biennale*, staž kod Nikole Bašića u birou *marinaprojekt.doo*, kao i volontiranje za grupu *Numen 2012.* u sklopu instalacije *the Field* za *Dan D.* Od 2011. do 2012. članica je *Cornell University Sustainable Design* te surađuje na projektu *Sustainability Research Facility* unutar dizajna interijera. U skopu studija bavi se dizajnom interijera, produkt dizajnom, te trenutačno ostvaruje *Urban and Regional Studies Minor*.

Ivana Banfić studentica je 3. godine vizualnih komunikacija na Visokoj školi tržišnih komunikacija *Agora*. Ovo joj je 2. nagrada koju je osvojila u svojoj početničkoj karijeri. U travnju 2012. godine osvojila je *Best of a Year Award* pod mentorstvom doc. Marka Koržineka na prestižnom birtanskom natječaju *D&AD 2012* u kategoriji tipografije za brief studia *Output*. Time je gostovala na festivalu *New Blood* u Londonu i dobila poziv za internship u studiju *Magpie*. Sudjelovala je na brojim radionicama kao u struci kao i na *CroPacku* na temu redizajna legendarnog Podravkinog brenda—*Kviki*. U slobodno vrijeme volontira po hrvatskim festivalima kao što su: *Zagreb Dox*, *Zagreb Film festival*, *Festival svjetskog kazališta* i mnogi drugi.